

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 192. Exeuntes autem. v. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

lebant qui bibebant vinum. sic igitur qui suos è Babylone Civitate diaboli & regione malorum in Hierusalem, sanctam scilicet Ecclesiam, introduxit, is nunc eiicitur: qui suos ab inferno ad suam hæreditatem assumpsit, nunc è sua hæreditate exigitur. Verè in propria venit, & sui eum non receperunt.

Quam dissimilis fuit hæc Christi eductio ei, qua olim patres eorum eduxerat de Ægypto, illic enim dicitur, eduxit illos in lætitia, hic autem ipse educitur in summa anxietate & tristitia: illic dicitur, eduxit eos cum argento & auro, hic autem ipse educitur in summa miseria & anxietate: illi ut irent de summa afflictione ad summam lætiam, hic de summa afflictione ad summam afflictionem Crucis: illi de captivitate in libertatem, hic de captivitate ad mortis angustias: illi de labore ad requiem, hic de labore ad ultimum sudorem mortis, illi educuntur ut vivant, hic ut moriatur: illi ut feliciter agant vitam, hic ut ignominiosissime pereat, illi educuntur ad patriam melle & lacte manantem, hic ad patibulum omni acerbitate & crudelitate abundantem ò verè miserabilis eductio!

Ego ò bone Iesu, ò misericordissime Deus propter hanc tuam miserabilem eductionem, & confusionem, etiam atque etiam te obsecro quando anima mea de corporis hoc mei ergastulo educetur, miserere animæ meæ, in egressu suo, & perduc eam non in mortem, sed in vitam æternam, ubi tu amor meus es, vivis & regnas Deus in sæcula sæculorum Amen.

§. 192. *Exeuntes autem. v. 32.*

Milites scilicet, & populus curiosus, & invidi principes Sacerdotum, ac forte ipse Pontifex Caiphas, Annas socer Caiphæ, & reliqui de Concilio, Scribæ & seniores, omnis natio, & lingua: mulieres, virgines, iuvenes & seniores: Carnifices quoque tenentes dirè ligatum Iesum sub Cruce, & ducētes, vel trahentes potius extra Civitatem, versus montem in cuius parte Deus olim præceperat Abraham sibi filium suum primogenitum offerri, qui tunc erat Calvariæ locus ob multitudinem ossium mortuorum, qui in eo ex sententia Iudicum variè passi fuerant, ut & ibi offerretur filius Dei primogenitus Deo patri, sacrificium cruentum pro peccatoribus omnibus redimendis. Et benè extra civitatem patitur, qui pro omnibus mori dignabatur, ut ab omnibus ejus mors vita & resurrectio audiri, credi, & per consequens bona voluntate, eum sequentes possent salvari. Hinc bene Chrysostrmus in sermone de Passione Domini. *Non voluit Dominus pati sub tecto, non in templo Iudaico, ne putares pro illa tantum plebe oblatum, & ideo extra Civitatem foras muros, ut scias sacrificium esse commune, quod totius terra est oblatio, quod communis est purificatio.*

ò Iesu

O Iesu fili Abraham, quæ progredieris? voluntatem æterni patris perfectum, ignem charitatis tecum ferens & gladium crucis, quo ferri desideras, & in sacrificio Novæ Legis contumari. O ignis indeficiens! o inextinguibilis ardor amoris! qui semper ardes nec unquam exingueris; totum me accendes, totum me exure, ut totus in me deficiam, totus à me exeam, totus per tuum transformem amorem, totum me liquefacito, ut totum me in te amittam, absolve me Deus meus totum in ardore ferventissimi amoris tui, ut mei ipsius & omnium quæ in mundo sunt, perfecte oblitus te summum ac excellentissimum bonum amoris amplectar, & exeundo à me te summum meum bonum inveniam.

§. 193. *Invenerunt hominem Cyrenæum nomine Simonem. v. 32.*

Invenerunt hominem, figuram eius, quem pius Iesus tanto cum desiderio quæsit, & labore portat, optans ut se sequi vellet, cum ipso portare crucem suam, Deum agnoscere & non, sicut Iudæi, spernere blasphemare, negare male tractare, & iugulare. Ad huius hominis à Christo Domino quæsitum typum accommodatissimus erat Simon Cyrenæus licet Ethnicus, qui conversus rationabiliter secutus est Dominum, cum filiis suis Alexandro & Rufo, qui & celebres in Ecclesia Dei fuisse colliguntur, quam illis fidem æque ac tibi meruit ex gestatione crucis, unus enim postmodum Martyr factus est, alter Episcopus in Hispania Tortosæ, pater vero ipsemet socius factus S. Pauli & Barnabæ in prædicatione Evangelii, ergo illum hominem invenerunt, quem tanto cum labore & desiderio quæsit Iesus ut salvus faceret, quoniam Iudæi, quos primo quæsit, uti populum electum eum recusarunt, turpiter tractarunt, negarunt, occiderunt. Felix es o Simon, felix es, quem sic quæsit Iesus & inventus es ab eo, ut cum Christo portares crucem.

O Christe Iesu, quis mihi dabit hanc gratiam, ut inveniar à te & sequar te, baiulans tecum crucem tuam, ut salvet miser ego peccator. En Ethnicus sequitur te, Ethnicus baiulat tecum crucem, quid faciam Christianus? renuam? absit. non audiam vocantem? longe id sit à me. Ergo age anima mea iam & hodie & semper Dominum sequemur in patientia, portabo crucem à Domino mihi impositam, *in qua est salus vita & resurrectio mea abscondita*, hac gloriabor, ut habitet in me virtus eius.

§. 194. *Hunc angariaverunt ut tolleret crucem eius. v. 32.*

Timentes Iudæi, ne forte deficeret in via pius Iesus & sub crucis pondere opprimeretur, & animam daret, antequam veniret ad locum ignominie, &